

hed og mange onde Ord, som vi ikke have fortjent. — Naar det bliver sagt om os, at vi ikke bryde os om disse Love og ikke ville have dem, har jeg aldrig hørt noget lignende. Jo, naturligvis ønske vi dem gennemført, vi anse dem for praktiske og ville gøre alt, hvad vi kunne, for at faa dem gennemførte. Det er jo det eneste, vi i vort Parti egenlig have villet udrette, og jeg tror ogsaa, det er det eneste, vi have udrettet, og at man kunde tage den bedste Loupe og det bedste Forstørrelsesglas, man vilde dog se, at det er det eneste paa Jorden, vi otte have udrettet. Men det er ogsaa en overordentlig god Gerning, og naar vi vide, at disse Love ville blive gennemførte af Højre, bøje vi os i saa Henseende. — Vi have faaet disse Love i den Retning, vi have ønsket, og man kan være rolig for, at i alt Fald jeg i fuldt Maal skal holde paa at støtte de Forslag, der nu ere fremkomne. — Jeg skal gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling af disse Love, at naar vi otte traadte ud af Højregruppen, saa gjorde i alt Fald jeg det med Bedrøvelse. Jeg forlod nødig den gamle Gruppe, og naar jeg gik ud af Højregruppen, gjorde jeg det kun for at kunne staa frit, ærligt og sikkert, saaledes at ingen skulde kunne sige, at vi ere gaaet bag vort Partis Ryg, naar vi kæmpede for at faa gennemført de Forslag, vi ønskede gennemførte. Det var vort Haab og Vilie, og derfor gik vi ud. Vi have ingenlunde gjort det for at rumle, og vi have nu foreløbig naaet, hvad vi i Grunden vilde. Jeg maa sige, at det er mig en stor Tilfredsstillelse, at det gamle Landsting, som jeg altid har sat saadan en Pris paa, og som jeg holder saa meget af, har forladt den Vej, som saa tidt har forekommet mig at være en uheldig Vej, idet vi aldrig her i Tinget have kunnet gøre Skridtet fuldt ud. Vi have aldrig nogen Sinde gaaet andet end Tomme for Tomme frem, skønt vi godt kunne se, hvad Maalet skulde blive. Men nu er det blevet paa en anden Maade, og jeg maa erkende og sige, at denne Gang er sandelig Skridtet gjort ud og gjort fuldstændig ud. Jeg tilstaar, som sagt, at det var mig en Overraskelse, men jeg erkender ogsaa, at det var mig en glædelig Overraskelse, at der er kommen saadan en Flugt i Landstinget, og jeg vil blot ønske, at man ogsaa i Folketinget vil være lige saa hurtig i Vendingen og sige: Vi tage imod dette Lovforslag, saaledes som Landstinget byder det, i alt Fald næsten saaledes, thi det er et Lovforslag, som vi kunne bruge, og et Lovforslag

af den Art, som Landbruget har forlangt. Hvis vi faa det gennemført, have vi altsaa realiseret nogle af de Ønsker, som Landbruget har bragt frem, saa vilde vi endelig kunne faa en Ende paa Behandlingen af disse Lovforslag, som have foreligget her i Rigsdagen i saa mange Aar. Jeg mener ikke, at Folketinget bør tage Lovforslaget aldeles som det er, og hvis de ønske Ændringer deri, kunne de vente Hjælp fra flere af os, men jeg mener, at hvis der er Raskhed i Folketinget nu, saa tage de dette Forslag, og det var at ønske for Sagens Skyld og for Landbrugets Skyld, at de vilde gøre det. Jeg vil derfor ønske, at Folketinget paa samme Maade som Landstinget kunde vænne sig af med at holde alt for fast ved Doktriner, som hindre Fremkomsten af noget saadant som det her foreslaaede. Jeg skal ikke fragaa, at det maa være ganske haardt for Venstre, at den Fjer, som man mente, vilde komme i Hatten paa Venstre, nu bliver flyttet og kommer over i Hatten paa Højre, men det er nødvendigt, og Venstre bliver pisket til at erkende, at det er Højre, der har Æren for, at disse Skatter ikke blive overførte men helt afskaffede. Overføringen vil jo frembyde mange Vanskeligheder, Forhandlinger mellem Amts- og andre Kommuner osv. Nu faar man derimod alt, hvad man ønsker sig i Form af fuldstændig Afskaffelse af Hartkornsskatten, og Æren derfor tilkommer Højre, og den kan ikke tages fra Højre. Venstre maa renoncere paa denne Ære og se at komme ind paa andre Veje, dersom Venstre igen vil have den ledende Politik. Hvis Venstre systematisk vil gaa imod disse Love og bestemt holde paa, at de ikke vil have disse Love, saa tvivler jeg ikke om, at det vil blive sagt ude i Landet, at det, Venstre vil, ikke er gode Skattelove, men Rummel.

Hvad selve Ændringsforslagene angaar, skal jeg ikke komme ind paa dem, men skal kun omtale dem i Almindelighed. Jeg siger, som jeg ytrede før, at jeg sympatiserer ganske med dem. Der er ingen Tvivl om, at fuldstændig Ophævelse af Skatterne er bedre end disse Overføringer, og der er ikke Tvivl om, at det, at blive fri for hele Overføringen og den Besvær, der er forbunden dermed, er en Fordel, som vi ogsaa kun kunne være glade ved at tage med. I Modsetning til en enkelt af mine personlige politiske Venner maa jeg sige, at jeg ganske bestemt og absolut holder paa det, der kaldes Ejendomsskyld, og jeg kan ikke rigtig forstaa, hvordan flere